

POSTANOWIENIE

Dnia 19 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2024 r. na posiedzeniu bez udziału stron

w sprawie P. P. G.

wniosków obrońców skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku

Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 28 września 2022 r., sygn. akt V Ka 271/21,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Koszalinie

z dnia 1 lutego 2021 r., sygn. akt II K 528/19,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

wniosków nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W toku postępowania kasacyjnego kolejno w dniach 23 lutego 2024 r. oraz 6 marca 2024 r. wpłynęły ponownie wnioski obrońców skazanego o wstrzymanie wobec P. G. wykonania w/w wyroku. W obu tych pismach obrońcy podnieśli, że waga zarzuconego w kasacji rażącego naruszenia przepisów prawa procesowego i materialnego jest tak znaczna, że zachodzi wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia tej skargi, a w konsekwencji, uchylenia wyroku Sądu odwoławczego. To prawdopodobieństwo jest tym większe, że w sprawie wystąpiła bezwzględna podstawa odwoławcza z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w postaci nienależytej obsady Sądu Okręgowego w Koszalinie. Dodatkowo na uzasadnienie wniosku odwołano

się do warunków osobistych i rodzinnych skazanego, dotyczących przede wszystkim konieczności zapewnienia utrzymania rodzinie oraz udzielenia partnerce pomocy w opiece nad małym dzieckiem.

Sąd Najwyższy stwierdza, że wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy stwierdzić, że aktualność nadal zachowują argumenty podniesione przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 13 czerwca 2023 r., którym to orzeczeniem odmówiono uwzględnienia pierwszego wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania w/w orzeczenia.

Trzeba przypomnieć, że regułą określoną w art. 9 § 1 i 2 k.k.w. jest, iż postępowanie wykonawcze wszczyna się bezzwłocznie po uprawomocnieniu się orzeczenia, a prawomocny wyrok z założenia traktowany jest jako wyrok prawidłowy i sam fakt wniesienia nadzwyczajnego środka zaskarżenia nie daje jeszcze podstaw do wstrzymania wykonania orzeczenia. Jak podnoszono poprzednio, instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeba jej zastosowania aktualizuje się dopiero wówczas, gdy niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi, już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne dla skazanego skutki (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 25 maja 2023 r., IV KK 105/23, LEX nr 3567070; z dnia 16 sierpnia 2023 r., IV KK 281/23, LEX nr 3593204; z dnia 8 lutego 2022 r., II KO 111/21, LEX nr 3305890*).

Fakt podniesienia zarzutu odnoszącego się do wystąpienia kwalifikowanej wady prawnej nie oznacza jeszcze sam w sobie podstawy do wstrzymania wykonania zaskarżonego wyroku. Zarówno w odniesieniu do zarzutu sugerującego wystąpienie uchybienia z art. 439 § 1 k.p.k. jak i wszystkich pozostałych, trzeba wskazać, że dla uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji (konkretnego zarzutu) musiałoby być niemal zbliżone do pewności. W tej sprawie nie zachodzi przedmiotowa oczywistość i jednoznaczność uchybień sygnalizowanych w kasacji obrońcy. Niewątpliwie niniejsza sprawa wymaga pogłębionej analizy w

postępowaniu kasacyjnym zarówno w zakresie zarzucanego rażącego naruszenia przepisów prawa procesowego i materialnego, jak i podnoszonej bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 k.p.k. Świadczy o tym chociażby waga, złożoność i różnorodność zarzutów kasacji obrońcy. Jednakże ocena ich zasadności wymagać będzie analizy dokonywanej na etapie merytorycznego rozpoznania kasacji na rozprawie.

We wnioskach uzasadniano konieczność wstrzymania wykonania orzeczenia także sytuacją osobistą i rodzinną skazanego. Okoliczność tę Sąd Najwyższy miał na uwadze również w dniu 13 czerwca 2023 r. przy rozpoznaniu poprzedniego wniosku obrońcy. Przedstawiona sytuacja jest z pewnością trudna i złożona, lecz nie wykazano, by od tego czasu uległa znaczącemu pogorszeniu. Sąd Najwyższy rozpoznając obecnie złożone wnioski nadal podtrzymuje stanowisko, że okoliczności związane z osobistymi i rodzinnymi warunkami winny być podstawą do ubiegania się przez skazanego do skorzystania przez niego z instytucji prawa karnego wykonawczego, jaką jest przerwa w odbywaniu kary pozbawienia wolności. Nie można bowiem utożsamiać przesłanek regulujących tę instytucję z przesłankami uzasadniającymi wstrzymanie wykonania orzeczenia w oparciu o przepis art. 532 § 1 k.p.k. (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 11 stycznia 2023 r., V KK 477/22, LEX nr 3507362; z dnia 10 sierpnia 2023 r., I KK 85/23, LEX nr 3595302*).

Odnosnie do zaniepokojenia obrońców w zakresie możliwego do przewidzenia terminu zakończenia postępowania kasacyjnego należy zauważyć: po pierwsze, nic nie stało na przeszkodzie, by wniosek o uzyskanie akt I NWW 147/21 złożyć odpowiednio wcześniej, aby możliwe było zakończenie tego postępowania już w dniu 21 lutego 2024 r. - o terminie tym skazany i jego obrońca zostali zawiadomieni odpowiednio 17 stycznia 2024 r. i 24 stycznia 2024 r.; po drugie, termin kolejnej rozprawy został wyznaczony na dzień 9 maja 2024 r. - Sąd Najwyższy nie przewiduje wówczas uzupełniania postępowania dowodowego z urzędu, a zatem planowane jest zamknięcie przewodu kasacyjnego i wydanie orzeczenia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[PGW]

(r.g.)

